

Lag

om ändring av lagen om minimiskatt för stora koncerner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om minimiskatt för stora koncerner (1308/2023) rubriken för 2 kap. 15 § och rubriken för 2 kap. 17 §, 4 kap. 9 § 2 mom. 1 punkten, rubriken för 4 kap. 18 §, 4 kap. 18 § 2 mom., 8 kap. 11 § 1 mom., 8 kap. 12 §, 9 kap. 1 § 1, 6 och 8 mom., 9 kap. 3 §, 10 kap. 6 § 2 och 4 mom. samt 10 kap. 6 § 5 mom. 3 punkten,

av dem 9 kap. 3 §, 10 kap. 6 § 2 och 4 mom. samt 10 kap. 6 § 5 mom. 3 punkten sådana de lyder i lag 917/2024, samt

fogas till 1 kap. 47 § ett nytt 2 mom., till 2 kap. 15 § nya 3—5 mom., till 2 kap. 17 § ett nytt 3 mom., till 3 kap. 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 917/2024, ett nytt 5 mom., till 3 kap. 10 § ett nytt 3 mom., till 3 kap. en ny 13 a §, till 4 kap. 9 § ett nytt 4 mom., till 4 kap. 11 § nya 2 och 3 mom., till 4 kap. 13 §, sådan den lyder i lag 917/2024, nya 2—4 mom., till 4 kap. nya 13 a—c §, till 4 kap. 17 § ett nytt 2 mom., till 4 kap. nya 19 a och 19 b §, till 6 kap. nya 7 a och 11 a §, till 8 kap. nya 31—33 §, till 9 kap. nya 1 a och 1 b §, till 9 kap. 2 § ett nytt 10 mom. samt till 9 kap. nya 12—15 § som följer:

1 kap.

Tillämpningsområde och tillämpliga definitioner

47 §

Hybridenheter

Som en hybridenhet behandlas också en enhet som har sin hemvist i en jurisdiktion som inte har inkomstskatt, om den i beskattningen i den jurisdiktion där dess direkta eller indirekta ägare har sin hemvist behandlas som en genomflödesenhet och den i beskattningen inte behandlas som en skattetransparent enhet vid tillämpningen av 49 §.

2 kap.

Skyldighet att betala tilläggsskatt

15 §

Undantag som gäller investeringsenheter och värdepapperiseringsenheter

Det som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas också på värdepapperiseringsenheter.

Med värdepapperiseringsenhet avses en enhet som deltar i en värdepapperiseringstransaktion och som

RP 196/2025 rd

RP 6/2026 rd

FiUB 3/2026 rd

RSv 12/2026 rd

- 1) bedriver endast verksamhet som hänför sig till värdepapperiseringstransaktioner,
- 2) för sina borgenärer eller för en annan värdepapperiseringsenhets borgenärer ställer en säkerhet som grundar sig på enhetens tillgångar, och
- 3) årligen eller oftare betalar hela inkomstflödet från sina tillgångar till sina borgenärer eller till en annan värdepapperiseringsenhets borgenärer, med undantag för de tillgångar som enligt avtal eller prospekt som reglerar värdepapperiseringstransaktionen ska reserveras för vinstutdelning till dem som gjort en investering i eget kapital samt de tillgångar som i framtiden behövs för att uppfylla villkoren för värdepapperiseringstransaktionen eller för att bevara eller förbättra enhetens kreditvärdighet.

En enhet behandlas som en värdepapperiseringsenhet endast om den avkastning av investeringar i eget kapital som avses i 4 mom. 3 punkten är obetydliga i förhållande till enhetens intäkter.

17 §

Undantag som gäller skatter för hybridenheter och omvända hybridenheter

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. ska det vid beräkningen av den nationella tilläggsskatten för hybridenheter och omvända hybridenheter beaktas den skatt som ingår i en ingående ägarens räkenskaper, om skatten

- 1) vid tillämpning av 4 kap. 18 § hör till hybridenheten eller den omvända hybridenheten,
- 2) har tagits ut i Finland, och
- 3) har tagits ut på hybridenhetens eller den omvända hybridenhetens inkomst.

3 kap.

Beräkning av den justerade vinsten eller förlusten

Justeringar för att fastställa den justerade vinsten eller förlusten

5 §

Justering av transaktioner mellan koncernenheter

Denna paragraf tillämpas endast på transaktioner som har gjorts under eller efter det övergångsår som avses i 9 kap. 1 §.

10 §

Val som gäller koncernskattesystem inom en jurisdiktion

Med koncernskattegrupp avses i Finland koncernenheter som har fått eller gett koncernbidrag som avses i 3 § i lagen om koncernbidrag vid beskattningen (825/1986).

13 a §

Inverkan av nedskrivningar av redovisade värden i vissa situationer

Om det vid beräkningen av den justerade vinsten eller förlusten på grund av bestämmelser eller val enligt detta kapitel eller på grund av situationer som avses i 13 § har använts värden som avviker från de redovisade värdena enligt den redovisningsstandard som används vid beräkningen av en koncernenhets justerade vinst eller förlust, och om de redovisade värdena har skrivits ned så att deras värde understiger de värden som använts vid beräkningen av den justerade vinsten eller förlusten, ska koncernenheten justera dessa senare värden så att de motsvarar de nedskrivna redovisade värdena.

4 kap.

Medräknade och justerade skatter

9 §

Poster som inte ingår i beloppet av uppskjutna skatter

Med avvikelse från 1 mom. 5 punkten ska i det totala uppskjutna skattejusteringsbeloppet i fråga om en koncernenhet som äger ett bassamfund och som för räkenskapsperioden har en förlust som är avdragsgill i beskattningen i den jurisdiktion där enheten är belägen beaktas en redovisad uppskjuten skattefordran avseende avräkningsbar skatt för den ingående ägarenheten som uppkommit av skatt som betalats någon annanstans på bassamfundsinkomsten, om följande villkor uppfylls:

1) den ingående ägarenhetens nationella förluster avräknas mot utlandsinkomst före eventuell avräkning av utländsk skatt,

Det förfarande som beskrivs i 2 och 3 mom. tillämpas också på fasta driftställen, hybridenheter och omvända hybridenheter.

11 §

Ej begärt upplupet belopp

Valet görs för enskilda uppskjutna skatteskulder, huvudbokskonton som redovisas eller grupperingar av uppskjutna skatteskulder enligt den nivå på vilken skatteskulden redovisas vid tillämpningen av 13 §. Valet kan inte gälla en del av ett huvudbokskonto eller av en gruppering. I fråga om huvudbokskonton och grupperingar kan valet enligt 1 mom. göras oberoende av om skatteskulden antas bli betald inom den tid som avses i 13 §.

Om koncernenheten börjar tillämpa redovisning enligt 13—13 c § på huvudbokskontot eller grupperingen av uppskjutna skatteskulder efter att ett val som avses i denna paragraf tidigare har tillämpats på kontot eller grupperingen, beaktas betalning av den uppskjutna skatteskuld som ej begärts under tiden för valet inte vid beräkningen av de medräknade och justerade skatterna.

13 §

Justering av uppskjuten skatteskuld

Vid beräkningen av beloppet av den justering som avses i 1 mom. kan uppskjutna skatteskulder behandlas enligt huvudboks konto eller gruppering (*gruppering av uppskjutna skatteskulder*). Koncernen ska då gruppera de uppskjutna skatteskulderna i enlighet med 3 och 4 mom. samt med iakttagande av 13 a § och redovisa dem med iakttagande av de principer som beskrivs i 13 b och 13 c §.

Vid redovisning av uppskjutna skatteskulder enligt huvudboks konto eller gruppering ska koncernen identifiera grupperingarna enligt om de uppskjutna skatteskulderna omfattas av justeringsskyldigheten enligt denna paragraf eller om 14 § eller 11 § tillämpas på dem. Därtill ska koncernen kunna visa när den upplupna skatteskulden har återförts.

Den gruppering av uppskjutna skatteskulder som redovisas kan innefatta uppskjutna skatteskulder som hänför sig till ett eller flera huvudbokskonton, och uppskjutna skatteskulder på samma huvudboks konto kan höra till en eller flera kategorier.

13 a §

Preciserande bestämmelser om redovisning av uppskjutna skatteskulder

På bildandet av grupperingar av uppskjutna skatteskulder tillämpas begränsningarna i 2—6 mom.

Huvudbokskonton som innehåller uppskjutna skatteskulder enligt 1—3 punkten får inte ingå i en gruppering av uppskjutna skatteskulder utan kan redovisas högst på huvudbokskontots nivå

1) uppskjutna skatteskulder som hänför sig till icke-avskrivningsbara immateriella tillgångar, inklusive goodwill,

2) uppskjutna skatteskulder som hänför sig till avskrivningsbara immateriella tillgångar vars ekonomiska nyttjandeperiod överstiger fem år, samt

3) uppskjutna skatteskulder som hänför sig till skulder och fordringar i fråga om parter i ekonomisk intressegemenskap.

Om de tillgångar som har bokförts på huvudbokskontot, bedömda på huvudbokskontonivå, kan ge upphov till en uppskjuten skattefordran, får huvudbokskontot inte ingå i en gruppering av uppskjutna skatteskulder, utan helheten ska redovisas enligt skatteskuld eller på huvudbokskontonivå.

Om en helhet av tillgångar och skulder som bokförts på huvudbokskontot som helhet betraktad kan ge upphov till både en uppskjuten skatteskuld och en uppskjuten skattefordran för huvudbokskontot, får huvudbokskontot inte ingå i en gruppering av uppskjutna skatteskulder, utan helheten ska redovisas enligt skatteskuld eller på huvudbokskontonivå.

Uppskjutna skatter som inte ingår i det totala uppskjutna skattejusteringsbelopp som avses i 6 § ska inte ingå i en gruppering av uppskjutna skatteskulder.

Om huvudbokskontot eller en gruppering av uppskjutna skatteskulder där huvudbokskontot ingår innehåller en uppskjuten skatteskuld som enskilt betraktad är en sådan uppskjuten skatteskuld som avses i 14 §, tillämpas redovisning enligt 13 § på huvudbokskontot eller grupperingen.

13 b §

Förfarande för uppskjutna skatteskulder som redovisas enligt grupp eller huvudboks konto

Vid redovisning av uppskjutna skatteskulder enligt huvudboks konto eller i en gruppering av uppskjutna skatteskulder ska koncernenheten behandla det icke-godtagbara upplupna belopp som avses i 4 mom. som en justering enligt 13 §.

Vid bedömningen av om en uppskjuten skatteskuld som ingår i ett sådant huvudboks konto eller i en sådan gruppering av uppskjutna skatteskulder som redovisas har betalats inom den tid som avses i 13 § eller om skatteskulden ska behandlas som ett icke-godtagbart upplupet belopp,

kan koncernenheten anta att den äldsta skatteskulden har betalats först (*FIFO-principen*), om följande villkor uppfylls:

- 1) den uppskjutna skatteskulden bestäms på basis av ett enda huvudboks konto,
- 2) den uppskjutna skatteskulden bestäms i förhållande till en gruppering av uppskjutna skatteskulder som enbart består av uppskjutna skatteskulder som bestäms i förhållande till huvudbokskonton vars skatteskulder blir betalda inom högst två år från varandra (*liknande betalningstid*), eller
- 3) om skatteskulderna inte har en sådan liknande betalningstid som avses i 2 punkten, men koncernenheten annars kan visa att tillämpande av FIFO-principen leder till att uppskjutna skatteskulder som är äldre än fem år behandlas i enlighet med 13 §.

Om koncernenheten inte tillämpar FIFO-principen på uppföljningen av en gruppering av uppskjutna skatteskulder, ska den anta att den senaste bokförda uppskjutna skatteskulden har återförts först (*LIFO-principen*).

Vid tillämpningen av denna paragraf avses med

- 1) *räkenskapsperiod som prövas* den räkenskapsperiod för vilken den uppskjutna skatteskulden har bokförts,
- 2) *prövoperiod* den femårsperiod som följer på den räkenskapsperiod som prövas,
- 3) *obetalt upplupet belopp* upplupna uppskjutna skatteskulder vid utgången av prövoperioden, från och med det övergångsår som avses i 9 kap. 1 §, och
- 4) *icke-godtagbart upplupet belopp* ett upplupet belopp som är obetalt vid utgången av prövoperioden och som överstiger det godtagbara maximibeloppet för samma gruppering av uppskjutna skatteskulder.

Vid tillämpning av FIFO-principen är det godtagbara maximibeloppet ett belopp som motsvarar ökningen av den obetalda uppskjutna skatteskuldens upplupna nettobelopp för varje räkenskapsperiod under en prövoperiod då det upplupna nettobeloppet ökade.

Vid tillämpning av LIFO-principen är det godtagbara maximibeloppet det belopp som är nettobeloppet av de uppskjutna skatteskuldernas upplupna belopp och återföringar under prövoperioden, eller noll om nettot av de upplupna beloppen och återföringarna under prövoperioden är negativt.

13 c §

Kortfristiga uppskjutna skatteskulder

Om koncernenheten visar att alla uppskjutna skatteskulder som hänför sig till ett huvudboks konto eller en gruppering av uppskjutna skatteskulder blir betalda inom den tid som avses i 13 §, behöver koncernenheten inte tillämpa sådan redovisning som avses i 13—13 b § på kontot eller grupperingen.

Behandlingen enligt 1 mom. kan också tillämpas på en gruppering av uppskjutna skatteskulder som utöver sådana uppskjutna skatteskulder som avses i 1 mom. innehåller uppskjutna skattefordringar.

Fördelning av medräknade skatter i särskilda fall

17 §

Fördelning av skatter till skattetransparenta enheter

Denna paragraf tillämpas också på sådan skatt som tas ut på bassamfundsinkomst och som i enlighet med 18 § har fördelats till skattetransparenta enheter.

18 §

Fördelning av skatter till bassamfund, hybridenheter och omvända hybridenheter

En koncernenhet som är en hybridenhet eller en omvänd hybridenhet tilldelas eventuella medräknade skatter som ingår i en ingående ägarenhets räkenskaper och som hänför sig till hybridenhetens eller den omvända hybridenhetens justerade vinst.

19 a §

Metod som tillämpas vid fördelning av medräknade skatter under räkenskapsperioden

Vid tillämpningen av 16—19 § fördelas de medräknade skatterna under räkenskapsperioden enligt den metod som beskrivs i 2—5 mom., om huvudenheten eller den ingående ägarenheten är belägen i en jurisdiktion vars system för skattetillgodohavande tillåter avräkning av skatter som betalats för utlandsinkomster från skatt som betalats på inkomst som inte är av samma slag.

I det första skedet fastställs beloppet av huvudenhetens eller den ingående ägarenhetens utlandsinkomster.

I det andra skedet beräknas utgående från utlandsinkomsterna de medräknade skatter som uppkommit i huvudenhetens eller den ingående ägarenhetens jurisdiktion och som ska fördelas med stöd av 16—19 §. Beloppet av de medräknade skatter som ska fördelas fås genom att från det sammanlagda beloppet av de inhemska skatter som grundar sig på den beskattningsbara inkomsten i huvudenhetens eller den ingående ägarenhetens jurisdiktion dra av beloppet av de skatter som hänför sig till huvudenhetens eller den ingående ägarenhetens inhemska inkomster.

I det tredje skedet fastställs en fördelningsnyckel för varje koncernenhet enligt 16—18 §, vinstutdelande enhet enligt 19 § och huvudenhet enligt följande:

1) en koncernenhets fördelningsnyckel beräknas genom att koncernenhetens beskattningsbara inkomst multipliceras med den skattesats som tillämpas i huvudenhetens eller den ingående ägarenhetens jurisdiktion, minskad med de skatter som ska avräknas från koncernenhetens inkomst,

2) en vinstutdelande enhets fördelningsnyckel beräknas genom att beloppet av den beskattningsbara inkomst som vinstutdelningen ger upphov till multipliceras med den skattesats som tillämpas i den ingående ägarenhetens jurisdiktion, minskad med de skatter till följd av vinstutdelningen som ska avräknas, och

3) en huvudenhets eller ingående ägarenhets fördelningsnyckel beräknas genom att beloppet av övriga beskattningsbara utlandsinkomster multipliceras med den skattesats som tillämpas i huvudenhetens eller den ingående ägarenhetens jurisdiktion, minskad med de skatter som ska avräknas från nettoinkomsterna från utlandet.

I det fjärde skedet beräknas de skatter som fördelas till respektive koncernenhet, huvudenhet och vinstutdelande enhet genom att summan av de medräknade skatter som ska fördelas multipliceras med enhetens fördelningsnyckel dividerad med summan av alla fördelningsnycklar.

19 b §

Metod som tillämpas vid fördelning av uppskjutna medräknade skatter

Vid tillämpningen av 16—19 § fördelas de uppskjutna medräknade skatterna enligt den metod som beskrivs i 2—6 mom.

I det första skedet fastställs de uppskjutna skatter som ingår i huvudenhetens eller den ingående ägarenhetens bokföring för varje koncernenhet som avses i 16—19 §. På basis av de intäkter som fördelats till koncernenheten delas de uppskjutna skatterna in i tre kategorier, varav den tredje tillämpas endast på sådana bassamfund och hybridenheter som avses i 18 §. Intäkterna kategoriseras enligt följande:

- 1) intäkter som inte är justerade intäkter,
- 2) justerade intäkter som inte är passiva intäkter, och
- 3) justerade intäkter som är passiva intäkter.

I det andra skedet beräknas, innan tillgodohavandena av de utländska skatterna beaktas, andelen av den uppskjutna skatt som hänför sig till koncernenhetens intäkter, indelade i kategorier i enlighet med 2 mom. 1—3 punkten, som uppstått i dess jurisdiktion och som ingår i bokföringen för en huvudenhet eller ingående ägarenhet som avses i 16—19 §. Dessutom beräknas de avräkningsbara utländska skatter som hänför sig till de uppskjutna skatterna och de fördelas på motsvarande sätt enligt 2 mom. 1—3 punkten.

I det tredje skedet fördelas till koncernenheten den uppskjutna skatt som hänför sig till i 2 mom. 1 punkten avsedda andra intäkter än justerade intäkter, minskad med de avräkningsbara utländska skatter som hänför sig till samma intäkter. Uppskjutna skatter som fördelas till koncernenheten beaktas inte i koncernenhetens, den ingående ägarenhetens eller huvudenhetens totala uppskjutna skattejusteringsbelopp enligt 4 kap. 6 §.

I det fjärde skedet fördelas den uppskjutna skatt som hänför sig till koncernenhetens i 2 mom. 2 punkten avsedda justerade intäkter och som fås genom att från den uppskjutna skatten dra av de avräkningsbara utländska skatter som hänför sig till intäkterna. Det uppskjutna skattebelopp som ska fördelas till koncernenheten fås genom att förändringen under räkenskapsperioden i fråga om den uppskjutna skatteskuld eller skattefordran som beräknats enligt minimiskattesatsen dras av från beloppet av avräkningsbara utländska skatter eller från de avräknade utländska skatterna.

I det femte skedet fastställs beloppet av den uppskjutna skatt som fördelas till bassamfund och hybridenheter och som hänför sig till i 2 mom. 3 punkten avsedda justerade passiva intäkter med beaktande av 18 § 3 mom. Till den del fördelningen inte kan göras beaktas de återstående medräknade uppskjutna skatterna för passiva intäkter med stöd av 18 § 4 mom. i den ingående ägarenhetens medräknade och justerade skatter.

Koncernen får göra ett val som gäller jurisdiktionen i fem år, och under den tid valet är i kraft låter koncernen bli att fördela uppskjutna skatter i situationer enligt 16—19 §. Valet gäller huvudenhetens eller den ingående ägarenhetens jurisdiktion, i vars bokföring de skatter som fördelas ingår. Detta val är ett i 8 kap. 11 § avsett val som gäller i fem år.

6 kap.

Särskilda bestämmelser om omstrukturering av bolag och holdingstrukturer

Enheter som ansluter sig till och lämnar en koncern

7 a §

Tidsmässig räckvidd för bestämmelserna om att ansluta sig till och lämna en koncern

Bestämmelserna i 3—7 § tillämpas på överföringar som har genomförts under det övergångsår som avses i 9 kap. 1 § eller därefter, med undantag för 3 § 3 mom. som också tillämpas på tidigare överföringar.

Överföring av tillgångar och skulder

11 a §

Tidsmässig räckvidd för bestämmelserna om överföring av tillgångar och skulder

Bestämmelserna i 8—11 § tillämpas på överföringar som har genomförts under det övergångsår som avses i 9 kap. 1 § eller därefter.

8 kap.

Bestämmelser om förfarandet

11 §

Val som gäller i fem år

Om ett val enligt denna lag har gjorts för fem år, gäller valet under fem räkenskapsperioder från och med den räkenskapsperiod då valet görs. Efter det att perioden har löpt ut kan valet återkallas. Valen görs i deklarationen med information om tilläggsskatt.

12 §

Val som gäller i ett år

Om ett val enligt denna lag har gjorts för ett år, gäller valet under en räkenskapsperiod. Valen görs i deklarationen med information om tilläggsskatt.

31 §

Kringgående av tilläggsskatt eller skattskyldighet

Om en koncern som avses i 1 kap. 2 § har vidtagit ett arrangemang eller en åtgärd som strider mot lagens mål eller syfte och som uppenbart syftar till att undvika tillämpningen av lagen på koncernen, att minska tilläggsskatten eller att helt undvika tilläggsskatten, ska denna lag tillämpas som om åtgärden inte hade vidtagits. Samma förfarande tillämpas också i situationer där ett arrangemang eller en åtgärd som strider mot lagens mål eller syfte har vidtagits för att förutsättningarna för tillämpning av sådana val eller safe harbour-regler som nämns i lagen ska uppfyllas.

Vid bedömning av om det är fråga om ett sådant arrangemang eller en sådan åtgärd som avses i 1 mom. ska också arrangemangets eller åtgärdens företagsekonomiska värde eller grund, som är oberoende av tilläggsskattens belopp eller ställningen som skattskyldig, beaktas. Vid bedömningen beaktas som exempel på arrangemang och åtgärder som strider mot lagens mål eller syfte de beskrivningar och exempel som OECD:s och G20-ländernas inkluderande ramverk har publicerat i kommentaren till modellskattereglerna för minimibeskattnings.

Innan 1 mom. tillämpas ska den skattskyldige ges möjlighet att visa att det inte har varit fråga om ett sådant arrangemang eller en sådan åtgärd som avses i 1 mom.

32 §

Förhandsavgörande

Skatteförvaltningen kan på skriftlig ansökan av en enhet som hör till en koncern som avses i 1 kap. 6 § eller av en koncernenhet som avses i 1 kap. 5 § 2 punkten meddela förhandsavgörande om tillämpningen av denna lag när det är fråga om beloppet av den tilläggsskatt som ska betalas i Finland, beräkningen av skattesatsen för en i Finland belägen koncernenhet eller enhet som avses i 6 kap. 12 §, ställningen som en koncernenhet som avses i 1 kap. 5 §, som en enhet som avses i 6 kap. 12 § eller som en undantagen enhet som avses i 1 kap. 3 § i fråga om en enhet belägen i Finland eller ett fast driftställe beläget i Finland eller ett utländskt fast driftställe för en huvudenhet belägen i Finland, eller enhetens eller det fasta driftställets läge i Finland. En enhet som är belägen i Finland kan också söka ett förhandsavgörande om sin ställning som koncernens yttersta moderenhet enligt 1 kap. 19 §, om sin skyldighet att tillämpa 1 kap. 9 § 4 punkten samt om koncernens ställning som en koncern enligt 1 kap. 2 §.

Förhandsavgörandet meddelas för viss tid. Det meddelas dock högst för den räkenskapsperiod som utgår senast under det kalenderår som följer på meddelandet av förhandsavgörandet. Ett förhandsavgörande meddelas inte om ärendet har avgjorts i Finland genom ett lagakraftvunnet beslut.

I ansökan ska den fråga individualiseras i vilken förhandsavgörande söks och den utredning som behövs för avgörande av ärendet läggas fram. Sökanden ska i sin ansökan också framföra sin åsikt om de skatteregler som ärendet gäller samt sin motiverade åsikt om det rätta avgörandet i ärendet.

Sökanden ska tillsammans med sin ansökan lämna en utredning på samma språk som ansökan om sådana eventuella förhandsställningstaganden eller domar från en annan jurisdiktion som hänför sig till samma ärende. Utredningen ska innehålla uppgifter om vem som meddelat avgörandet, om vem som fått avgörandet, om tidpunkten för avgörandet och om avgörandets laga kraft. Därtill ska ett sammandrag av innehållet i avgörandet lämnas. Om sökanden försummar denna utredningsskyldighet är ett eventuellt förhandsavgörande som meddelas i ärendet ogiltigt.

Ansökan ska göras före utgången av den tid inom vilken det har bestämts att en deklaration med information om tilläggsskatt ska lämnas in för den räkenskapsperiod för vilken avgörandet söks.

Skatteförvaltningen är skyldig att på yrkande av sökanden iaktta ett lagakraftvunnet förhandsavgörande.

33 §

Sökande av ändring i ett förhandsavgörande

Sökanden och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga Skatteförvaltningens förhandsavgörande hos förvaltningsdomstolen. Besvären anföras hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde när beslutet fattades. Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Vid överklagandet iakttas 69 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Vid sökande av ändring hos förvaltningsdomstolen räknas besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt från det att beslutet fattades. Vid sökande av ändring i förvaltningsdomstol tillämpas i övrigt lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen och förvaltningsdomstolen.

Ett beslut av Skatteförvaltningen om att inte meddela förhandsavgörande får inte överklagas genom besvär.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Skattebehandling av uppskjutna skattefordringar, uppskjutna skatteskulder och överförda tillgångar vid övergång

I denna paragraf avses med *övergångsår* för en jurisdiktion den första räkenskapsperiod under vilken en koncern omfattas av denna lags tillämpningsområde med avseende på den jurisdiktionen. Om den i 10 kap. 5 § avsedda safe harbour-regel under övergångsperioden som gäller land-för-land-rapporteringen för beskattningen tillämpas på koncernen med avseende på jurisdiktionen, avses med *övergångsår* dock den första räkenskapsperioden efter att tillämpningen av denna safe harbour-regel har upphört.

Uppskjutna skattefordringar som härrör från poster som undantas från beräkningen av justerad vinst eller förlust i enlighet med 3 kap. ska undantas från den beräkning som avses i 2 mom. när sådana uppskjutna skattefordringar uppkommer i en transaktion eller ett arrangemang som har ägt eller äger rum efter den 30 november 2021.

Med avvikelse från 7 mom. kan en förvärvande enhet beakta den uppskjutna skattefordran upp till det belopp som den avyttrande enheten betalade i skatt eller till det belopp som skulle ha beaktats i beloppet av de i 2 mom. avsedda uppskjutna skatterna, men som återfördes eller aldrig uppstod i den avyttrande enheten på grund av att vinsten från avyttringen beskattades som en del av den avyttrande enhetens beskattningsbara inkomst. Beloppet av den uppskjutna skattefordran är dock högst skillnaden mellan värdet av den förvärvande enhetens tillgångar enligt den nationella skattelagstiftningen och deras redovisade värde enligt minimiskattebestämmelserna multiplicerad med minimiskattesatsen. Detta moment tillämpas inte på sådana uppskjutna skattefordringar som avses i 1 a § 1 mom. 1—3 punkten.

1 a §

Uppskjutna skatter vid övergång som uppkommit till följd av vissa fördelar som den offentliga förvaltningen inom jurisdiktionen tillhandahåller

Som sådana uppskjutna skattefordringar som avses i 1 § 6 mom. och som ska undantas från den beräkning som avses i 1 § 2 mom. betraktas också följande:

1) uppskjutna skattefordringar som uppkommit till följd av ett arrangemang som ingåtts med den offentliga förvaltningen den 30 november 2021 eller därefter och som ger den skattskyldige en särskild rätt till ett skattetillgodohavande eller någon annan skattelättnad som inte skulle uppkomma oberoende av arrangemanget,

2) uppskjutna skattefordringar som uppkommit till följd av ett val som koncernenheten gjort eller ändrat efter den 30 november 2021 och som retroaktivt ändrar behandlingen av en transaktion vid fastställandet av den beskattningsbara inkomsten under ett skatteår för vilket skattemyndigheten redan har verkställt beskattningen eller för vilket skattedeklarationen redan har returnerats,

3) uppskjutna skattefordringar som uppkommit till följd av skillnaden mellan en tillgångs eller skulds skattemässiga värde och redovisade värde, om det skattemässiga värdet har uppkommit på basis av en samfundsskatt som har införts i jurisdiktionen efter den 30 november 2021 men före övergångsåret och det inte tidigare har funnits samfundsskatt i jurisdiktionen, och

4) uppskjutna skattefordringar till den del de beror på förluster som uppkommit mer än fem räkenskapsperioder innan en ny samfundsskatt infördes i en jurisdiktion som inte hade någon samfundsskatt.

Vid den beräkning som avses i 1 § 2 mom. beaktas inte heller en uppskjuten skatteskuld som beror på en situation som avses i 1 mom. 3 punkten.

1 b §

Uppskovsperiod som tillämpas på vissa uppskjutna skatter vid övergång

Med avvikelse från vad som i 1 § 6 mom. föreskrivs om beaktande vid beräkningen får uppskjutna skatter som avses i 1 a § dock delvis beaktas enligt följande:

1) uppskjutna skattekostnader som hänför sig till återföring av uppskjutna skattefordringar som avses i 1 a § 1 mom. 1 eller 2 punkten under räkenskapsperioder som har börjat den 1 januari 2024 eller därefter och före den 1 januari 2026, men som slutar senast den 30 juni 2027, får beaktas till ett belopp som motsvarar sammanlagt 20 procent av det ursprungligen redovisade beloppet av varje uppskjuten skattefordran, när fordran har beaktats antingen enligt minimiskattesatsen eller enligt den tillämpliga nationella skattesatsen, beroende på vilken av dessa som är lägre,

2) uppskjutna skattekostnader som hänför sig till återföring av uppskjutna skattefordringar som avses i 1 a § 1 mom. 3 punkten under räkenskapsperioder som har börjat den 1 januari 2025 eller därefter och före den 1 januari 2027, men som slutar senast den 30 juni 2028, får beaktas till ett belopp som motsvarar sammanlagt 20 procent av det ursprungligen redovisade beloppet av varje uppskjuten skattefordran, när fordran har beaktats antingen enligt minimiskattesatsen eller enligt den tillämpliga nationella skattesatsen, beroende på vilken av dessa som är lägre.

Delvist beaktande enligt denna paragraf tillämpas dock inte om den uppskjutna skattefordran hänför sig till någon av följande situationer:

1) det är fråga om ett sådant arrangemang med den offentliga förvaltningen som avses i 1 a § 1 mom. 1 punkten som har ingåtts eller ändrats efter den 18 november 2024,

2) det är fråga om ett sådant val som avses i 1 a § 1 mom. 2 punkten som har gjorts eller ändrats efter den 18 november 2024, eller

3) det är fråga om en sådan skillnad som avses i 1 a § 1 mom. 3 punkten som grundar sig på samfundsskatt som har införts efter den 18 november 2024.

2 §

Övergångsbestämmelse för multinationella koncerner som är i den inledande fasen av sin internationella verksamhet och för storskaliga nationella koncerner

I fråga om den nationella tilläggsskatten i Finland är en förutsättning för tillämpning av 1 mom. att den finska koncernenhetens andel inte direkt eller indirekt innehas av en moderenhet som tillämpar en kvalificerad regel om inkomstinkludering.

3 §

Förlängning av övergångsåret för deklarationsskyldigheten

Trots vad som föreskrivs i 8 kap. 10 § ska deklarationen med information om tilläggsskatt, anmälan om den som lämnar deklaration med information om tilläggsskatt och deklarationen om tilläggsskatt lämnas till Skatteförvaltningen senast 18 månader efter den sista dagen under den rapporteringsperiod som är det första övergångsåret enligt 1 § eller det första året då den

safe harbour-regel under övergångsperioden som gäller land-för-land-rapporteringen för beskattningen tillämpas på koncernen.

12 §

Safe harbour-regel om parallellsystem

Om den koncernenhet som lämnar deklaration så väljer, ska tilläggsskatten för jurisdiktionen för räkenskapsperioden enligt regeln om inkomstinkludering och regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning anses vara noll i fråga om koncernenheter på vilka safe harbour-regeln om parallellsystem tillämpas. Safe harbour-regeln om parallellsystem kan tillämpas på koncernenheter, om koncernens yttersta moderenhet är belägen i en jurisdiktion som i OECD:s och G20-ländernas inkluderande ramverks särskilda kollegiala utvärdering har ansetts ha ett kvalificerat parallellsystem.

Om förutsättningarna för tillämpning av safe harbour-regeln i 1 mom. uppfylls ska tilläggsskatten för jurisdiktionen enligt regeln om inkomstinkludering och regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning anses vara noll också till den del den gäller koncernenhetens andel i ett samföretag eller ett samföretags dotterbolag.

13 §

Safe harbour-regel om den yttersta moderenheten

Om den koncernenhet som lämnar deklaration så väljer, ska tilläggsskatten för den yttersta moderenhetens jurisdiktion för räkenskapsperioden enligt regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning anses vara noll i fråga om koncernenheter som är belägna i jurisdiktionen för en yttersta moderenhet på vilken safe harbour-regeln om den yttersta moderenheten tillämpas. Safe harbour-regeln om den yttersta moderenheten kan under räkenskapsperioden tillämpas på en multinationell koncern, om koncernens yttersta moderenhet är belägen i en jurisdiktion som i OECD:s och G20-ländernas inkluderande ramverks särskilda kollegiala utvärdering har ansetts ha ett kvalificerat system som gäller den yttersta moderenheten.

14 §

Safe harbour-regel om substansbaserade skatteincitament

Om den koncernenhet som lämnar deklaration så väljer, ska den andel av tilläggsskatten för jurisdiktionen för räkenskapsperioden som motsvarar det medräknade beloppet av räkenskapsperiodens kvalificerade skatteincitament anses vara noll.

Den i 1 mom. avsedda andel av tilläggsskatten som ska anses vara noll är den differens som fås genom att det belopp av tilläggsskatten för jurisdiktionen som följer av behandlingen av kvalificerade skatteincitament i enlighet med 15 § dras av från det tilläggsskattebelopp som skulle ha beräknats för jurisdiktionen om valet inte hade gjorts.

I samband med denna safe harbour-regel avses med *kvalificerade skatteincitament*

1) allmänt tillgängliga skatteincitament som minskar beloppet av de medräknade skatterna för räkenskapsperioden eller för kommande räkenskapsperioder och som beräknas på basis av de kostnader som uppkommit eller mängden materiella tillgångar som producerats i jurisdiktionen, och

2) kvalificerade skattetilgodohavanden och marknadsmässigt överlåtbara skattetilgodohavanden som uppfyller villkoren i 1 punkten, om den koncernenhet som lämnar deklaration har gjort ett i 8 kap. 12 § avsett val som gäller i ett år för att behandla skattetilgodohavandet, eller en del av det, som ett kvalificerat skatteincitament.

Som i 3 mom. 1 punkten avsedda skatteincitament som beräknas på basis av kostnader betraktas dock inte incitament där värdet på skatteförmånen överstiger de upplupna kostnaderna.

Som skatteincitament enligt 3 mom. betraktas inte skatteincitament som baserar sig endast på kostnader för förvärv av sådan intäkt som har undantagits från beräkningen av den justerade vinsten eller förlusten enligt 3 kap.

Till den del som ett kvalificerat skattetillegodohavande eller ett marknadsmässigt överlåtbart skattetillegodohavande omfattas av ett val enligt 3 mom. 2 punkten behandlas det inte som intäkt enligt 3 kap. 6 §. Om ett skattetillegodohavande som omfattas av valet har varit skattepliktig inkomst, dras den skatt som hänför sig till denna inkomst av från koncernenhetens medräknade skatter för räkenskapsperioden i enlighet med 4 kap. 4 § 1 punkten.

15 §

Beräkning av safe harbour-regeln om substansbaserade skatteincitament

Vid tillämpning av den safe harbour-regel som avses i 14 § läggs till räkenskapsperiodens medräknade och justerade skatter för koncernenheter som är belägna i jurisdiktionen antingen beloppet av kvalificerade skatteincitament för räkenskapsperioden eller beloppet enligt substansbegränsningen, beroende på vilket belopp som är lägre.

Som beloppet av kvalificerade skatteincitament för räkenskapsperioden betraktas

1) minskningen av medräknade skatter för räkenskapsperioden till följd av användning av ett skattetillegodohavande,

2) beloppet av ett avdrag som överstiger kostnaderna eller ett annat extra avdrag som yrkats för räkenskapsperioden multiplicerat med den skattesats som regelmässigt tillämpas på inkomsten, eller

3) beloppet av den skattefria inkomst som hänför sig till kostnaderna multiplicerat med den skattesats som regelmässigt tillämpas på inkomsten eller, om en skattesats som är lägre än den regelmässiga skattesatsen blir tillämplig, beloppet av den skattefria inkomst som hänför sig till kostnaderna multiplicerat med differensen mellan den skattesats som regelmässigt tillämpas på inkomsten och den sänkta skattesatsen.

Substansbegränsningen är

1) 5,5 procent av beloppet av de berättigade personalkostnaderna eller av det belopp av avskrivningarna för berättigade materiella tillgångar som ingår i den justerade vinsten eller förlusten för räkenskapsperioden, beroende på vilket belopp som är högre, eller

2) om den koncernenhet som lämnar deklaration gör ett i 8 kap. 12 § avsett val om detta som gäller i fem år, 1 procent av den redovisade anskaffningskostnaden för berättigade materiella tillgångar för räkenskapsperioden, dock så att markområden och andra tillgångar som inte får avskrivas inte ingår i beräkningen.

Med berättigade personalkostnader och berättigade materiella tillgångar avses i samband med denna safe harbour-regel det som föreskrivs om avdrag för substansbelopp i 5 kap. Med avvikelse från 5 kap. 7 § 3 mom. betraktas dock som berättigade personalkostnader i samband med denna safe harbour-regel också personalkostnader som kapitaliserats och inkluderats i det redovisade värdet av materiella tillgångar.

Om den koncernenhet som lämnar deklaration återkallar ett val som avses i 3 mom. 2 punkten undantas avskrivningen för berättigade materiella tillgångar vid tillämpning av 3 mom. 1 punkten, om anskaffningskostnaden för tillgångarna var en del av beloppet enligt substansbegränsningen under en tidigare räkenskapsperiod då safe harbour-regeln om substansbaserade skatteincitament tillämpades.

10 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

6 §

Definitioner som hänför sig till safe harbour-regeln under övergångsperioden som gäller land-för-land-rapporteringen för beskattningen

Med *förenklade medräknade skatter* avses koncernens inkomstskattekostnad i jurisdiktionen enligt en kvalificerad redovisning minskad med skatter som inte är medräknade skatter samt skatter som är hänförliga till en osäker skattemässig behandling av transaktioner och till sådana uppskjutna skattefordringar som avses i 9 kap. 1 a § 1 mom. 1—3 punkten eller sådana uppskjutna skatteskulder som avses i 9 kap. 1 a § 2 mom. till den del som de ovannämnda inte beaktas med stöd av 9 kap. 1 b §. En skattekostnad som hänför sig till ett fast driftställes inkomst i den jurisdiktion där driftstället är beläget beaktas enbart i den jurisdiktionen.

Med *övergångsperiod* avses alla räkenskapsperioder som börjar senast den 31 december 2027 och slutar senast den 30 juni 2029.

Med *skattesatsen under övergångsperioden* avses

3) 17 procent för räkenskapsperioder som inleds 2026 och 2027.

Denna lag träder i kraft den 31 mars 2026.

Lagen tillämpas på räkenskapsperioder som börjat den 1 januari 2024 och därefter, med undantag för 8 kap. 31 §, som tillämpas på räkenskapsperioder som börjat den 1 januari 2027 och därefter, och 9 kap. 12—15 §, som tillämpas på räkenskapsperioder som börjat den 1 januari 2026 och därefter.

Bestämmelserna i 10 kap. 6 § 4 mom. och 5 mom. 3 punkten tillämpas på räkenskapsperioder som börjat den 1 januari 2026 eller därefter. Före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 20 mars 2026

Republikens President

Alexander Stubb

Finansminister Riikka Purra